ANUL XIII. No. 13—14. 1—31 IULIE 1936.

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREŞTI

REDACŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

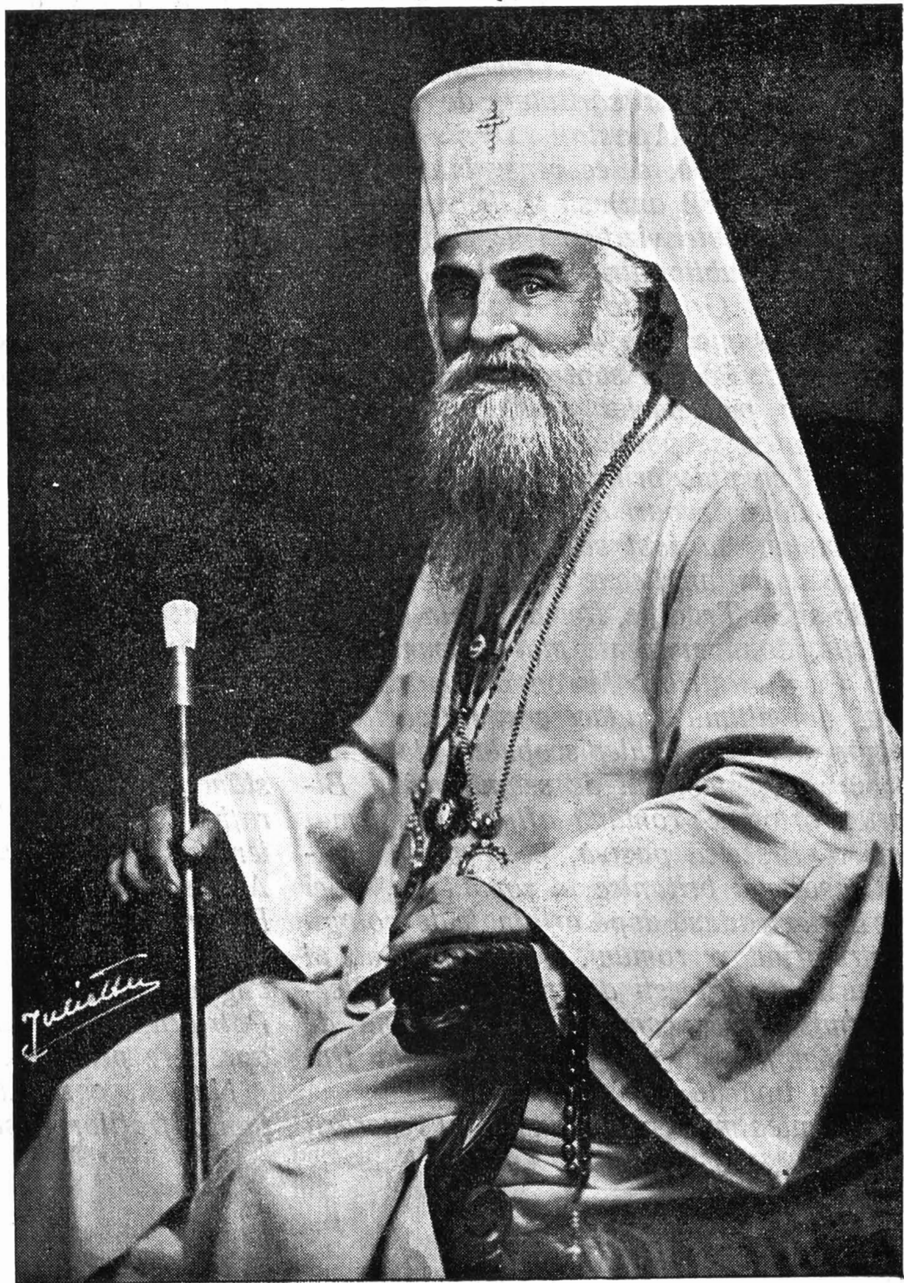
ABONAMENTUL: Pentru preoţi, diaconi şi instituţii 150 lei pe an; pentru cântăreţi şi paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAŢIA: Arhiepiscopia Bucureştilor Secţia economică

BISERICA ORTODOXA ROMANA IN SERVICIUL ORTODOXISMULUI ECUMENIC.

Caracterul istoric al vizitei făcută de I. P. S. Patriarh Miron, la Londra.

Intreaga presă românească şi anume acea cu sentimentele creştineşti ale credinţei noastre strămoşeşti, a fost preocupată în chip deosebit, de atenţiunea pe care toată elita Angliei, a arătat-o reprezentantului suprem al Bisericii noastre ortodoxe române, I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, *cu prilejul vizitei făcute zilele acestea la Londra. Comentariile cele mai elogioase n'au lipsit, — iar în sufletul cetitorului — s'a înălţat un sentiment de bucurie, că cel mai cult şi mai educat popor al Europei, sub raport creştinesc, poporul englez, apreciază cu atâta veneraţiune, bătrâna credinţă a răsăritului nostru ortodox. De aceia se cade ca şi la revista noastră eparhială, să încrestăm cu toată obiectivitatea, câteva aspecte, ce pregătesc încadrarea unui eveniment istoric al întregii creştinătăţi.*

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

In primul rând, ținem să fim lămuriți, că nu-i vorba decât de o simplă vizită răspuns, pe care I.P.S. Patriarh a făcut-o reprezentanților Bisericii anglicane și profesorilor universitari englezi, ce ne-au vizitat în anul trecut. Dar ceiace merită a fi remarcat, este atitudinea sufletească pe care poporul englez, prin cei mai aleși reprezentanți ai săi, o are față de Bisericile ortodoxe în general și față de Biserica noastră în special.

Ortodoxismul păstrător cu sfințenie al Creștinismului primar și al tuturor hotărârilor celor șeapte sinoade ecumenice, este singurul liman salvator, al Creștinismului apusean, naufragiat din barca papală, ce a plecat de la cetatea mamă după 1054, spre a-și înstreina zestrea sufletească. Istoria este martoră a sfâșierii creștinătății de la marea schismă. Iar timpul a deșteptat iarăși în sufletul multor comunități creștine ale apusului, năzuințe de a reveni la sânul Bisericii mame a răsăritului, de unde au pornit și Sfinții Apostoli.

Așa se explică, de ce venerabilul bătrân englez (peste 82 ani) sir Athelstau Riley, cu prilejul acestei vizite a I. P. S. Patriarh, a citat în public din Sfântul Ioan Gură de aur, Sf. Grigorie de Nazianz, și din Sf. Ioan Damaschin, — afirmând că învățăturile Sf. Părinți sunt de mare folos și că numai pe temeiul acestor învățături, creștinătatea se poate reintegra la tulpina Bisericii creștine primare.

Cele două izvoare de credință ale Ortodoxismului, au fost salutate de reprezentanți ibisericii anglicane cu toată venerația: Biblia și Sf. Tradiție. Remarcăm în această direcție, două momente mai însemnate.

I. P. S. Patriarh Miron a înmânat Biblia, din ultima traducere și retipărire în românește, — Arhiepiscopului de Canterbury. Un moment de seamă, când Biserica ortodoxă română afirmă că nu mai este o Biserică pasivă, ce-și primea Bibliile editurii britanice în românește, — ci are Biblie tradusă după originale de teologii noștri ortodoxi români. Semnul distinct al maturității sufletești din partea unei Biserici misionare, care dispune oricând de primul mijloc de propagandă, Biblia tradusă și tipărită de ea însăși.

Al doilea moment, și anume al venerării tradiției ortodoxe, a fost când I. P. S. Patriarh a rostit după rugămintea episcopului de Lincoln, la Sf. Liturghie „Crezul nostru ortodox niceo-constantinopolitan", în vechea catedrală anglicană din Lincoln. Iar la sfârșitul slujbei, clerul și poporul englez au cerut și au primit binecuvântările I. P. S. Patriarh, în genunchi.

Nu sunt acestea momente istorice de catehizare lentă pentru revenirea la Ortodoxism, a celei mai de seamă biserici creștine apusene ce dorește să vină? Nu este aceasta opera misionară, săvârșită de cel mai înțelept și mai venerat Patriarh al răsăritului nostru ortodox? Canonica tradiție a catehizării celor ce doresc să vină la Ortodoxism, se face izolându-te în castele metalice cu ușile zăvorîte? Ori lămurind cu tot tactul pe acei ce se află în rătăcire?

Iată ceiace nu vor să vadă anumite suflete fățarnice, ce pun la îndoiala bunei credințe, cea mai zeloasă și jertfelnică misiune, pe care o întreține cu mult tact Biserica noastră ortodoxă română, prin Sf. Sinod și competențele ei teologice.

In Biserica catedrală ortodoxă greacă din Londra, din schimbul de cuvântări dintre I.P. S. Patriarh Miron și Mitropolitul Thyatiriei, s'a evidențiat atitudinea de înțelegere între Bisericile ortodoxe, misiunea ecumenică a Ortodoxismului și rolul deosebit de important ce-i revine Bisericii ortodoxe române când este condusă de „cel mai reprezentativ dintre patriarhii ortodoxi ai timpurilor noastre". *Cu acest prilej s'a remarcat deci rolul important al Bisericii ortodoxe române în serviciul Ortodoxismului ecumenic.*

Și cine este acel ce conduce barca dreptei credințe, printre cele mai primejdioase stânci și totuși cu atâta izbândă și admirație? Vrednicul și neobositul nostru mare ierarh: I. P. S. Patriarh Miron Cristea. Așa se explică de ce M. S. Regele Angliei Eduard VIII, Universitatea londoneză, Camera lorzilor și întreaga elită a bisericii anglicane, au salutat cu venerație pe I.P.S. Patriarh, având numai cuvinte de laudă și apreciere pentru I. P. S. Sa.

Nu este cazul de a se mai atrage atențiunea fraților noștri clerici, să nu se lase

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

sub nici o influență sufletească, venită din partea celor ce vror să blameze o misiune așa de importantă. Căci după cum ca Români, ce ne iubim România Mare vrem să nu ni se ia nici o brazdă, — asemenea ca ortodoxi, nu cedăm nici o iotă a credinței noastre strămoșești, fixată de Sf. Părinți și pecetluită de sinoadele ecumenice. *Nu ne vom mâhni însă, când ni se vor împlini rugăciunile Sf. Ioan Gură de Aur pentru* „unirea Bisericilor" *prin revenirea la Ortodoxism, a Bisericilor despipite prin evenimente istorice cunoscute.*

Deci să avem toată încrederea în opera misionară a Bisericii noastre, să ne rugăm pentru deplina ei reușită iar Înaltului și veneratului nostru stăpân, I. P. S. Patriarh Miron, să-i urăm încă mulți ani de viețuire sănătoasă „drept învățând cuvântul sfintei noastre Biserici".

Consilier.

Imperativul solidarității naționale

CUVANTUL I. P. S. PATRIARH

ROSTIT LA ADUNAREA LIGII ANTIREVIZIONISTE, 7 IUNIE 1936

La adunarea generală a Ligii Antirevizioniste Române, ținută Duminică dimineața în marea sală de festivități a ziarului „Universul", I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, a rostit următoarea înălțătoare cuvântare:

Onorată Adunare Generală,

Precum simțim cu toții, cari aparțineți neamului românesc, așa simt și eu — când văd, cum — în măsura în care se întinează cerul referințelor din afară — în aceeași măsură — agitațiile dușmanilor Neamului și Țării noastre se întețesc.

Vecinii noștri, Ungurii, au menținut în stăpânirea lor, aproape 1000 de ani, în chip artificial, un pământ, care nu era justificat să fie — în cea mai mare parte — a lor, pentru componența elementelor sale etnice.

Deaceea dreptatea popoarelor le-a dus — după războiu — pe fiecare cu pământ cu tot la fireasca sa matcă vecină, la patria mamă, de unde visează a le rupe iar.

Deaceea, nimic nu este mai necesar astăzi, pentru țara noastră și pentru asigurarea viitorului ei, decât ca toți fiii neamului nostru să se pregătească cu toată seriositatea pentru apărarea intereselor acestei țări. (Aplauze prelungite).

Desigur, că alți factori răspunzători și dela conducerea țării au prima îndatorire de a face pregătirile necesare, ca să deie neamul nostru și în zilele noastre eroi, ca și cei din trecut, cari să fie strajă neadormită, de zi și de noapte.

Avem informații, că guvernele noastre își dau toată silința să avem, pentru toate eventualitățile de viitor, o armată pregătită și bine înarmată, cu menirea nu de-a ataca pe cineva, ci de a menține pacea și a apăra țara și hotarele ei.

Dar — cum aveți zilnic ocazia să constatați, — nu avem numai dușmani în afară, ci, în măsura în care ne amenință dușmanii externi, — în aceaș măsură se ivesc și să sporesc și dușmanii cei din läuntrul țării, cari — mai ales în timpul din urmă — au devenit tot mai îndrăzneți, mai mult decât ne-am așteptat. (Aplauze).

Acest fapt, după părerea mea, este mult mai îngrijorător, decât sulițele de dincolo de hotarele țării noastre. (Aplauze).

De calul Troii mai cu greu te poți apăra, fiindcă nu duce o luptă deschisă, ci o luptă de sobol; ba uneori au chiar perfidia a se înfățișa ca diriguitori ai viitorului țării, deși nu-i leagă nimic de trecutul nostru și de pământul țării, decât pofta de-al exploata.

In această situație, plină de îngrijorare, care este prima noastră îndatorire? Concluzia o puteți trage dv., cu toții:

Este, ca fiecare român, — din cei 14 milioane, — să fie conștient și vigilent, și să conlucre ca la noi în țară — oricine vrea să respire aer românesc și să mănânce pâinea țării noastre,— să fie român (aplauze puternice), să fie român la locul său de cinste, care să se identifice la bine, dar mai ales la rău, cu aspirațiile acestui neam, ospitalier, ca nici unul altul.

Dar, ospitalitatea noastră nu trebue să treacă în slăbiciune națională, etnică, (aplauze).

Mai ales în posturile de încedere, pe care o țară trebue să le aibe de sus și până jos, să fie oameni probați, oameni cari au în ei sânge românesc (aplauze); altcum ni se vor primejdui

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

zilnic cele mai vitale interese, averea, viaţa şi viitorul, pregătindu-ne prăbuşirea.

Trebue să spuneţi ca şi mine toţi; ba să strigaţi în auzul ţării întregi, că strămoşii noştri, vitejii şi eroii, mucenici neamului — nu numai cei 800.000 mucenici mai proaspeţi şi mai noui, ci toţi mucenicii neamului din toate veacurile, pe a căror jertfe şi oase zac temeliile iubitei noastre patrii române, — simţind cum toleram vinovata răţoire şi îndrăzneala a atâtor venituri aduse de vânt şi de slăbiciunea noastră, se mişcă în mormintele lor de îngrijorare şi ne poruncesc nouă, să *fim vrednici de jertfa, pe care au făcut-o,* (aplauze). Ca să ne lase nouă, urmaşilor, o ţară mândră şi bogată, de viaţă liniştită, şi de propăşire în duh românesc şi creştinesc.

Deci, tot insul, — tot natul românesc, — cum spun Bănăţenii — să vie cu noi, şi toate aşezămintele ţării, şcoala de sus până jos, Biserica, clerul şi credincioşii ei, cu un cuvânt tot românul — cu mic cu mare — să-şi oţelească conştiinţa etnică, să o întărească şi'n alţii, până când — generalizându-se această fortificare sufletească — vom forma în toţi cetăţenii o puternică conştiinţă naţională, activă, în faţa căreia — ca în faţa judecăţii întreg neamului — să amuţească toţi duşmanii interni, şi să plece de unde au venit.

Deci prima noastră îndatorire de Ligă Antirevizionistă trebue să se îndrepte, într'acolo ca în ţara noastră, nimeni să nu mai îndrăznească a învenina sufletul neamului românesc (aplauze prelungite).

Când această conştiinţă vigilentă şi trează va fi solidară şi unitară, atunci nimeni nu ne poate birui. Căci biruinţa luptelor nu stă în vârful suliţelor celor combatanţi, ci în *sufletele* celor cari se luptă.

Să creem acest suflet, să-l intensificăm, să-l ridicăm la maximum-ul termometrului nostru patriotic, şi în această atmosferă să nu mai îndrăznească nimeni, — ceeace îndrăznesc unii — de a ne ataca bărbaţii, a căror activitate ne este scumpă. (Aplauze).

In această ordine de idei, nu numai în numele meu, nu numai în numele d-voastre, nu numai în numele Ligii Antirevizioniste, ci în numele tuturor celor ce simţesc româneşte ca noi şi aceştia trebue să fie întregul neam românesc, ţin să asigur pe preşedintele activ al Ligii noastre, iubitul nostru amic Stelian Popescu (aplauze furtunoase), că — în măsura în care se vor înteţi atacurile împotriva lui şi a celorlalţi buni Români şi fruntaşi, în aceeaş măsură va creşte dragostea noastră pentru ei şi româneasca lor activitate (aplazue furtunoase, ovaţii).

Sunt convins, că această dragoste a noastră va fi tot pentru d-l Stelian Popescu şi colaboratorii săi, cât şi pentru toţi fruntaşii vieţii obşteşti, — un izvor nesecat de însufleţire, de tărie trupească şi sufletească, spre a ţine şi în viitor SUS stindardul nebiruit al culturii, al vieţii şi al aspiraţiilor noastre naţionale (aplauze).

Se cuvine recunoştinţa noastră a tuturor şi a întregului neam pentru munca superioară, nepreţuită pentru noi, pe care o îndeplineşte ziarul „Universul" (aplauze puternice, ovaţii).

Sus steagul Românismului!

D. D. R. Ioaniţescu propune să se publice această cuvântare într'o broşură şi chiar sub formă de manifest, ca să fie răspândită prin toate secţiile Ligii Antirevizioniste ca un catehism cu porunci hotărîte pentru tot Românul. (Apluaze furtunoase).

Oferă pentru aceasta suma de 5000 lei pentru tipar. La aceasta se alătură şi d-l arhitect Petru Antonescu cu 2000 lei.

Mor bătrânii.

Mor bătrânii, mor cu dorul
Obiceiurilor sfinte,
Că'n biserici ni se pierde
Rânduiala — dinainte:

Doamne, cum era odată
Sărbătoarea, bucurie,
Copilaşii lângă strană
Ajutau la liturghie.

Şi veneau bătrânii noştri
La biserică cu toţii,
Să-şi asculte, cât de mândru
Zic „Apostolul", nepoţii.

Şi cântările de strană
Adunau mai mult poporul,
Ascultat era preotul —
Şi cinstit învăţătorul.

Astăzi, strana-i văduvită,
S'au rărit şi cântăreţii,
Sufletul nu-şi mai găseşte
Hrana dulce a vieţii

Mor bătrânii, mor cu dorul
Obiceiurilor sfinte
Şi-i petrec duios şi jalnic
Clopotele spre morminte.

G. Bălteanu
Invăţător

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

PAROHIILE VACANTE

1 OCTOMBRIE 1935—1 IUNIE 1936

Pe urma pensionării preoților în etate de 70 ani împliniți în arhiepiscopia Bucureștilor au devenit vacante 117 parohii, din cari 20 în Capitală. In cursul timpului de întregire a acestor parohii s'au mai adaus la ele vacanțele normale, ridicându-se numărul total la 150 vacanțe. Cum în arhiepiscopia noastră sunt cei mai mulți candidați de preoți, — căci toți roiesc aici ca spre o coșniță plină de miere, din toate părțile țării — era de așteptat, că vor concura mulți. Așa s'a întâmplat. Au concurat la toate vacanțele 1891 inși. Firește mulți din aceștia au concurat — aceiași — la mai multe parohii. A fost o muncă uriașă pentru referent, ca să facă pentru fiecare vacanță tabloul special cu toate datele necesare: numele, studiile, media, etatea, unde a studiat, unde e născut, cum e căsătorit, e orfan de răsboiu, purtarea; dacă e preot, — ce activitate, ce succese, cum trăiește în familie, fost'a pedepsit, are copii, predică, activ la cercurile pastorale, mila creștinească, ce lumânări folosește la biserica sa, catehizează, cu ce succes și o mulțime de alte considerente, cari toate se cern cu sită deasă, ca să poți scoate la iveală pe cel mai bun din 5-8-15-25-36 și 43 candidați, chiar cum a fost numărul cel mai mare de candidați la un loc. Ceasuri întregi de frământări se cer, ca să-ți formezi convingerea asupra celui mai bun pe temeiul actelor și rapoartelor prezentate. Zeci de documente prezinta numai un candidat. Cine e concurent nou și nu-i în rând cu documentele cerute în concurs, se delătură; și — după triare amănunțită — de regulă mai rămân 2-3 ca mai buni candidați. Dintre aceștia e numit acela, despre care chiriarhul și Consiliul său cred a fi cel mai bun, la vacanța respectivă.

Dacă însă sunt cazuri, că, în loc de cel cu media 10 la examene — a fost numit unul cu media 9 sau 8, — atunci au fost considerente speciale, peste cari nu se poate trece. De ex. cel numit e născut în parohia vacantă, ori e însurat acolo, ori are soție învățătoare acolo, ori e din apropiere, ori e născut în arhiepiscopia noastră și celălalt e din altă eparhie, unde sunt destule locuri vacante; dar nu se duce „acasă", ori e fiul — nepotul — preotului pensionat, care a avut activitate pastorală laudabilă și merită o atenție din partea stăpânirii sale pentru munca sa. Uneori — cu considerare la împrejurările speciale ale locului vacant — stăpânirea bisericească caută un candidat anume înzestrat cu acea calitate care ne dă mai multă nădejde că va putea îndrepta răul. Numărul de vr'o 700 candidați proprii, din arhiepiscopia noastră, silește pe superiori a prefera pe cei mai aproape, pe ai săi, născuți în arhiepiscopie; altcum aceștia vor fi mereu copleșiți de cei ce au părăsit locurile natale și vor deveni „fiii nimănui". In unele eparhii de ex. în Basarabia se publică vacanțe de parohii cu 3-4-5000 suflete și nu candidează nimeni. Toți vor la noi. Ba în timpul din urmă absolvenți ai facultății teologice din București au început să-și pue întrebarea: „De ce să se mai ostenească a studia la București, unde se cere frecvența la oare și studiu greu, dacă la Cernăuți și Chișinău unii numai se înscriu; stau 4 ani acasă, și la urmă vin și ei cu aceeași diplomă „formală". Astfel este just și trebue să se deie preferință celor cu diploma dela București. Iară pe viitor în arhiepiscopia Bucureștilor va trebui să se deie preferință celor ce au stat 4 ani în „Internatul teologic" dela Radu-Vodă, unde trăesc mai bine îndrumați, decât cei ce locuesc în oraș. Iar, când vacanțele intră în normal și vor fi mai puține, va fi de interes pentru biserică, ca în arhiepiscopie să fie numiți preoți numai cei trecuți prin internat, vor face un examen practic și vor primi un document special de pregătire teoretică, practică și de purtare.

Astfel, la aceste parohii vacante au fost numiți 64 licențiați nehirotoniți, 2 cu academie, 37 licențiați clerici hirotoniți, între cari și 5 diaconi; la aceștia se pot adăoga 13 teologi în anul IV, deci aproape licențiați din cari unii au și făcut licența, iar alții vor face-o acum la finele anului școlar; 24 seminariști nehirotoniți și 12 preoți fără licență. Deci licențiații neașezați au fost considerați, unde numai s'au putut, găsindu-și loc de muncă și existență. Deci din 150 locuri, 113 sunt cu studii superioare și numai 37 fără. Orfani de război 13. Interesant este, că în un caz n'a reflectat nici un concurent și astfel chiriarhul a trebuit să facă act de milă creștinească față de preotul retras din cauza de boală, deși destul de tânăr.

Cei numai cu absolvența de seminar au fost

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

numiţi la al II-lea concurs publicat — după ce la primul concurs nu a reflectat nici un licenţiat. Cât e de greu să ajungi a fi numit undeva în arhiepiscopia noastră, ca seminarist indică cazul tânărului X, care a concurat până acum la 43 locuri şi n'a putut fi numit.

Merită amintire un rău aproape general urmat de candidaţi, cari — pe lângă petiţia de concurs cu numeroasele ei documente, au bătut şi pe la toate porţile: la persoane în afară de cercurile oficiale bisericeşti şi cari n'au putinţa a cunoaşte valoarea candidaţilor nici ca studii, nici ca purtare. Primari, prefecţi, parlamentari, fruntaşi politici, naşi, rude, cumetri, etc., etc., etc., etc., etc.

Aceştia au trebuit — de sigur — să steie tot cu uşile deschise, ca să primească şirul nesfârşit al candidaţilor, cuprinşi de cea mai rea dintre epidemii, cea a *intervenţiilor* pentru care încă nu s'a descoperit serumul vindecător. Nu este exclus, că — dacă ţarul Rusiei — era în viaţă, nici curtenii lui n'ar fi scăpat de incomodarea candidaţilor interesaţi ca să intervie pentru ei. Organele centrale au primit vr'o 2000 de intervenţii în scris şi nenumărate intervenţii verbale afară de cele făcute la consilierii secţiei bisericeşti a consiliului arhiepiscopesc. Câtă vreme perdută şi vorbe zadarnice. Uneori aproape toţi au protectorii lor şi astfel cel numit pe baza actelor şi a cumpănirii împrejurărilor locale în mod fatal să fie şi clientul lui X. Astfel nemulţumire la ceilalţi protectori că a fost numit cel protejat de altul. Şi e interesant, că mulţi candidaţi afirmă în pretenţia lor categoric, că parohia cutare, biserica cutare este *exclusivă* „dreptul lor". Numai D-zeu din cer va putea desvăţa pe candidaţi dela aceste căi lăturalnice. Poate, dacă ar fi posibil, ca cel protejat să fie categoric exclus dela comisie. Abia au fost câteva cazuri, unde candidatul n'a intervenit decât la cuvenita sa modestie, sprijinită de documente laudabile şi de înşirarea motivelor justificate, şi a tuturor condiţiilor legale cari pot sprijini numirea sa. Şi a fost preferat la anumite locuri pentru această rară ţinută demnă.

Remarcabil este şi cazul, unde la o parohie destul de fruntaşă, au concurat 6 licenţiaţi şi unul numai cu seminarul. Toate autorităţile locale, în frunte cu corpul „învăţătoresc" s'au grupat în jurul seminaristului, declarând că *sute* de iscălituri *„altul nu trebue"* „numai acesta ne poate conduce". Toţi au declarat: „a lupta până 'n pânzele albe contra stăpânirii, dacă nu ne dă pe omul „nostru". Au trebuit manevre cu tact de mai multe luni până să se iee poporului desinteresat de pe suflet piatra de moară cu care erau apăsaţi de cei puternici, ca apoi tot poporul să ceară pe cel ce stăpânirea bis. va crede că-i cel mai bun. A fost numit licenţiatul cel mai ales, premiat de facultatea de teologie din Buc. şi de Internatul teologic pentru lucrări şi purtare.

Astfel Consiliul şi Chiriarhul s'au silit — pe cât omeneşte posibil — a aşezat pretutindenea pe cel ce întrunea mai multe condiţii de-a ocupa acel loc vacant.

A fost şi un caz nedorit. In un loc a fost numit un candidat, despre care protopopul a reţinut unele date, cari negreşit trebuiau raportate. Astfel a putut unul ocupa un loc, cum nu trebuia. Dar protopopul a fost demis.

In faţa unei atât de mari afluenţe de candidaţi — de sigur — nu poţi cunoaşte pe toţi în amănunt. Şi — dacă cineva desinteresat — îţi dă o informaţie sinceră, întemeiată, din propria intenţie — îţi face un bun serviciu. Dar să te prezinţi la cineva, care nu te-a văzut nici odată, deci nu te cunoaşte sub nici un raport,— şi să-i ceri o recomandaţie. Asta nu-i de nici un folos; nu-i nici lucru serios. Despre un necunoscut nu ştii nimic: nici bine nici rău; deci cum să-l recomanzi? Pe ce bază? Un caz devine aproape „celebru" de intervenţie făcută cu totul din alte interese, decât cele pur bisericeşti. La o parohie concurează 35 licenţiaţi şi 1 nelicenţiat, cerându-se sfidarea celor 35 licenţiaţi cu cele mai bune diplome. Ce era de făcut, decât să se numească acel licenţiat, care are nota supremă 10.

O foarte simţită greutate prezintă la instituirea de preoţi faptul, că de cele mai multe ori şi mentalitatea credincioşilor din parohiile vacante este pornită pe căi greşite. Din cele mai multe părţi, poporul, primăria, etc., sunt conduşi de interese lăturalnice şi cer o anumită persoană. Cererea este izvorâtă ori din interese politice, ori de rudenii, ori din promisiuni neverosimile ale candidaţilor. Cel cerut de cele mai multe ori nu întruneşte condiţiile legale de-a putea fi numit. Numai rar, şi câte puţini, cer un preot din cei mai buni, cari doresc progresul bisericii. Astfel se cere multă isteţime şi fel şi fel de aplicare a atâtor metode de

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

tact, cari să paralizeze pornirile nejustificate ale mulţimei, cari — dealtcum nu-s noi, ci vechi de tot, încă de pe timpul, când erau şcoale teologice şi candidaţii se recrutau cu greu. Azi însă, când numărul lor e mai mare decât necesar, trebue totuşi să se pună pe punctul de vedere principiar de-a selecţiona pe cei mai buni şi să contribue la desrădăcinarea acestei epidemii a intervenţiilor, cari fac atâta rău ţării, punându-se în slujbe oameni, cari nu-s cei mai buni, ci cei mai răi şi instituţia sufere.

Redacţ.a

C U L T U R A L E

CERCURILE PASTORALE IN TELEORMAN

Cu adâncă smerenie îmi permit a Vă supune la cunoştinţă că *Duminică 26 Aprilie* am inspectat Cercul pastoral Crângeni ce-şi ţinea şedinţa sa obişnuită în parohia Balta-Sărată.

Atât parohia Balta-Sărată cât şi parohiile dimprejur fiind infectate de secta adventistă, am căutat să dau acestei şedinţe un caracter deosebit.

Am anunţat despre această şedinţă toate parohiile învecinate. Eu am venit în parohie de seara.

A doua zi am oficiat Sf. Liturghie cu toţi preoţii Cercului.

Am ţinut predică vorbind despre Evanghelia „Mironosiţelor femei" făcând aplicaţie la legătura ce avem şi îngrijirea ce trebuie să o dăm noi morţilor.

După amiază am ţinut şedinţa publică.

Fiind un public foarte numeros, această şedinţă am ţinut-o în biserică.

Corul Cercului, foarte bine organizat de sub conducerea pr. Ioan Zoiescu, a cântat cântece religioase.

A vorbit fratele Marin Ţăranul despre „Legea veche şi Legea nouă" iar d-l Nicolae Bleau fost adventist 12 ani şi casier al comunităţii din parohia Putineiu, revenit la biserica ortodoxă de 2 ani de zile, despre „Zeciuială".

O vedere la şedinţa cercului Pastoral „Uda Clocociov" în parohia Uda Clocociov, în cursul lunii Iunie, 1936.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Bazat pe revistele, instrucțiile și ordinile lor a arătat toată excrocheria ce se face cu această zeciuială.

Ședința am închis-o eu.

Duminică 17 Mai, am luat parte la ședința Cercului Lița, ținută în parohia Măgurele.

Predica a fost ținută de pr. Petre Popescu-Flămânda. Cuvânt la „eroi" a fost ținut de mine.

Ședința de după amiază a fost ținută în curtea școalei, fiindcă sălile școalei erau neîncăpătoare față de numeroșii săteni ce doreau să ia parte la această ședință.

Conferința, având ca subiect „Minunea dela Maglavit" a fost ținută de pr. Andrei Mustăciosu dela parohia Segarcea din Vale. Apoi am vorbit și eu tratând subiectul: Falșitatea învățăturei adventiste.

Au urmat recitări și coruri religioase cântate atât de elevii școalei cât și de corul parohial, bine organizat.

Acelaș cor a dat răspunsurile și la Sf. Liturghie.

Duminică 24 Mai a. c., am luat parte la ședința Cercului pastoral Bogdana, ținută în parohia Spătărei.

Am invitat la această ședință și pe pr. Diacon D. Bodale dela frăția „Patriarhul Miron" București.

Am oficiat Sf. Liturghie cu toți membrii Cercului.

Predica a fost ținută de pr. Diacon Bodale. După Sf. Liturghie am vorbit și eu, având ca temă cuv. dela II Timotei 4. 7.

După amiază ședința publică am ținut-o în curtea școalei. A conferențiat pr. Șt. Mitroi-Furculești, despre „Poruncile Decalogului în lumina învățăturei bisericii creștine ortodoxe".

A vorbit apoi și pr. Diacon Bodale. Ședința a fost închisă de mine. Atât de dimineață cât și după amiază, corul parohiei a cântat frumoase cântece religioase.

S'a spus și multe recitări religioase. La toate ședințele Cercurilor la care am luat parte, am distribuit broșuri religioase și cruciulițe, atât coriștilor cât și altor creștini.

Pretutindeni a asistat foarte multă lume.

Luni 1 Iunie (a doua zi a „Cinci zecimi") între orele 7-10 am inspectat parohiile: Secara, Voivoda, Furculești, Spătărei, Ulmeni.

Am găsit pe toți la datorie. Curțile bisercilor curate și îngrijite. N'am găsit acest lucru la parohia Voivoda. Pentru aceasta cer, ca cântăreților: *Const. Popescu* și *Ioan D. Chișaliu să li se aplice amenda în oprirea salariului pe 5 zile.*

In lunile Aprilie și Maiu a. c. a venit în Protopopia aceasta o echipă misionară a Sf. Mănăstiri Neamț, care cu un aparat de cinematograf a cerut învoirea ca să ruleze în parohii filmul „Viața Domnului Iisus Christos".

Am dat învoirea necesară și am dat tot concursul ca acest film să ruleze absolut în toate parohiile din acest Protopopiat, fiindcă am constatat că rularea lui face o puternică impresie asupra spectatorilor.

Contra costului intrărei de 5 lei se da fiecărui spectator o carte religioasă. Era aceasta al doilea folos.

Am cerut concursul Legiunii de Jandarmi și Prefecturii care ni l-a și dat pentru ca toate autoritățile să înlesnească ținerea acestor ședințe cinematografice și să îndemne poporul să ia parte.

In toamnă vom cumpăra și noi pe seama Protopopiei asemenea aparat împreună cu filme religioase, pentrucă am constatat că sunt de un real folos.

Sunt al Inalt Prea Sfinției Voastre Prea plecat și supus serv.

Protopop, Pr. Metodie Popescu

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

CRONICA INTERNA

O vizită canonică la Ceptura.

In ziua de 24 Mai a. c. P. S. S. Arhiereul Veniamin Pocitan, însoţit de C. Protopop Vincenţiu Pop şi Arhidiaconul Evghenie, a făcut o vizită canonică la bisericile Ceptura de Jos şi Ceptura de Sus, unde a fost primit oficial de preoţii Gh. Rădulescu şi C. Iliescu în biserica Ceptura de Sus.

La intrarea în biserică, corul şcoalei condus de d-l învăţător Aurel V. Ionescu, a intonat: „Pre Stăpânul".

După oficierea Sf. Liturghii P. S. S. ţine o cuvântare ocazională şi arată rostul vizitei Sale în mijlocul credincioşilor ceptureni. Işi exprimă apoi deplina mulţumire de cele ce constată în Ceptura, aduce binecuvântarea I. P. S. S. Patriarh şi dă sfaturi păstorilor sufleteşti şi păstoriţilor.

După aceea C. Părinte Protopop arată că este mulţumit de prima vizită canonică a P. S. S. în acest protopopiat care a avut loc tocmai în fruntaşa comună Ceptura, pe care o poate da ca exemplu de activitate pastorală.

După masă P. S. S. Veniamin a luat parte la slujba înmormântării ctitorului bisericii Ceptura de Sus, D-tru N. Grigoriu-Cojanu, împreună cu un sobor de 10 preoţi.

Defunctul se bucura de stima tuturor consătenilor, cari au mers în procesiune să conducă la locaşul de veci, pe acel care a sprijinit instituţiile din comună şi pe mulţi nevoiaşi.

Din partea băncii populare a vorbit d-l învăţător Ilie Popescu, iar din partea şcoalei d-l Aurel V. Ionescu, care, arată calităţile sufleteşti ale defunctului şi munca depusă pentru interesul general, înfiinţând bancă populară, ajutând dispensarul comunal, donând terenul pentru şcoală, contribuind la zidirea a 2 biserici, etc.

Vorbeşte apoi P. S. S. Veniamin în cuvinte impresionante, arătând ce este omul şi datoria lui ca pământean. Relevă că viaţa ctitorului D. N. Grigoriu o arată însăşi faptele sale, dându-i arhierească deslegare.

In numele bisericii Parohul Gh. A. Rădulescu spune: Prin 2 lucruri se aseamănă oamenii unii cu alţii: Naşterea şi moartea, căci gol vine omul în lume şi gol se întoarce în pământ, însoţindu-l numai fatpele bune şi în urmă rămânând numele, ca ecou al faptelor sale.

Apoi arată modestia, spiritul de sacrificiu, pentru binele public, exemplu de muncă cinstită, economie şi stăruinţa ce a depus la ridicarea bisericii Ceptura de Sus.

Incheind, aduce prinosul de recunoştinţă al bisericii, ctitorului său D-tru Grigoriu, care ani dearândul îl va pomeni ca prim ctitor.

Preot Gh. A. Rădulescu,
Ceptura — Prahova.

Sfinţirea Bisericii din comuna Margareta-Teleorman.

I

In ziua de 7 Iunie cor. s'a săvârşit cu mare fast sfinţirea bisercii din comuna Margareta, jud. Teleorman, de către *P. S. Arhiereu Veniamin Ploeşteanul,* vicarul Sf. Patriarhii, însoţit de P. C. Arhim. Efrem Enăcescu şi Arhidiaconul Evghenie Orghidan dela Sf. Patriarhie, cum şi de P. C. Protoereu Metodie Popescu şi un impunător sobor de preoţi din parohiile învecinate între cari se distinge Păr. Oprea Săndulescu, parohul local.

Seara s'a făcut obicinuita denie cu sfinţirea artoselor de către P. S. Vicar Veniamin, iar la sfârşitul deniei P. C. Arhim. Efrem Enăcescu a ţinut mulţimii o predică ocazională.

A doua zi, în prezenţa autorităţilor în frunte cu d-l Prefect al judeţului, şi a unui imens public, P. S. Veniamin a săvârşit târnosirea bisericii cum şi Sf. Liturghie, după care apoi P. S. Sa a citit *gramata patriarhală* şi a vorbit poporului aducându-i cu această ocazie binecuvântarea I. P. S. Patriarh.

După slujba sfinţirii, clerul, autorităţile şi poporul au mers la tradiţionala agapă frăţească unde au toastat: P. S. Vicar Veniamin pentru I. P. S. Patriarh Miron şi M. S. Regele Carol II; d-l Prefect al judeţului pentru Capul Statului şi al Bisericii strămoşeşti; P. C. Protoeru Metodie Popescu a închinat pentru P. S. Vicar şi d-l Prefect al judeţului, şi cu toţii au adus mulţumiri d-lui ministru Dr. Angelescu pentru solicitudinea arătată clerului cu ocazia satisfacerii justelor lui revindecări în ceea ce priveşte salarizarea. P. C. Arhimandrit mulţumeşte autorităţilor şi poporului local pentru frumoasa primire şi pentru ospitalitate şi înfierează totodată pe sectanţii care strică sufletul poporului cu învă-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

țăturile lor rătăcite. Păr. Paroh Oprea Săndulescu de asemenea își arată recunoștința sa pentru frumoasa slujbă săvârșită cu ocazia târnosirii bisericii aducând elogii P. S. Vicar Veniamin și mulțumiri P. C. Protoereu și d-lui Prefect, care a dat tot concursul acestei impunătoare festivități. După ce mai vorbesc și alte persoane de seamă, masa se închee cu rugăciunea *„Tatăl nostru“*, cântată de întreaga asistență în picioare.

II

Vizite canonice

Dar, P. S. Vicar Veniamin nu s'a mărginit numai la actul sfințirii bisericii din comuna Margareta, ci până acolo, la ducere a mai vizitat și următoarele biserici: „Sf. Dumitru“ din comuna *Bragadiru,* al cărei paroh pr. Simionescu se arată a fi un grijuliu slujitor al altarului atât prin frumoasa gospodărie dela casa parohială, cât și prin curățenia exemplară și buna rânduială dela biserică. La *Alexandria* a fost văzută mai întâi Catedrala orașului, unde pr. Alexandru Popescu săvârșia slujba vecerniei la care a asistat și P. S. Vicar. De aci , s'a mers la următoarele biserici: „Sf. Impărați“, „Sf. Adormire“ (în curs de restaurare) și „Sf. Vineri“ cu frumoasa ei gospodărie.

Reluând drumul spre comuna Margareta P. S. Vicar a fost întâmpinat în comuna *Furculeşti* de p. c. protoereu Metodie Popescu și preotul local Stancu Mitroi în fruntea unui grup de săteni. P. S. Veniamin binecuvintează poporul, vizitează biserica și casa parohială și apoi însoțit de P. C. Protoereu merge spre comuna *Margareta,* vizitând în cale și biserica „Sf. Voevozi“ din *Spătărei* cu harnicul ei preot Ioan Tuinea.

Iată-ne în fine ajunşi la limita comunei Margareta. Aci, o imensă mulţime de popor cu steaguri bisericești și tricolore, așteaptă nerăbdător pe Inaltul Ierarh reprezentantul I. P. S. Patriarh, preoţii și autoritățile întâmpinându-L cu Sf. Cruce, Sf. Evanghelie, pâine și sare, iar copiii cu frumoase buchete de flori.

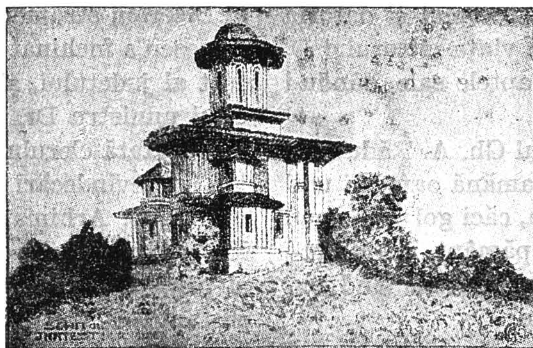
P. S. Veniamin mulțumește cu cuvinte înduioșătoare care mișcă mulțimea până la lacrămi, apoi în mijlocul poporului merge în procesiune până la biserica cea nouă care urmează să fie sfințită. După ce P. S. Sa vizitează și biserica cea veche a satului cu frumoasa-i și curata ei curte se începe slujba sfințirii bisericii celei noui care urmează după cum s'a arătat mai sus.

A doua zi la înapoiere spre București P. S. Veniamin a mai vizitat biserica „Sf. Nicolae“ din comuna *Dracea,* unde preotul Nicolae Popescu parohul local ne-a primit în fruntea sătenilor și ne-a condus apoi la casa părintească unde i-am văzut patriarhalii părinți și frumoasa-i gospodărie.

Trecând prin Alexandria P. S. Vicar împreună cu însoțitorii P. S. Sale, a mai vizitat biserica „Sf. Apostoli“, unde slujește vrednicul preot-profesor Ştefan Popescu, fostul protoereu, cum și casa P. C. Sale a cărei gospodărie, ordine și curățenie uimește pe orice trecător.

In drum trecem prin com. *Prunaru* unde armata noastră a opus, cu imense jertfe omenești, o disperată rezistență trupelor germane năvălitoare în 1916. Deasemenea mai trecem prin com. *Naipu,* locul natal al *P. S. Tit Simedrea* fost multă vreme Vicar patriarhicesc, iar acum Episocp al Bălților şi Hotinului.

Asistent.

CRONICA EXTERNA

Vizita I. P. S. Patriarh Miron Cristea la Londra.

I. P. S. Patriarh dr. Miron Cristea, întorcând vizita reprezentanților bisericii anglicane, pe care au făcut-o anul trecut în România, s'a bucurat de o strălucită primire la Londra.

Telegramele cari au sosit până acum ne vestesc, că Inaltul nostru Patriarh este înconjurat de atențiunea și prietenia nu numai a reprezentanților bisericii anglicane, ci a tuturor cercurilor londoneze. Opinia publică engleză salută cu bucurie vizita pe care capul bisercii noastre ortodoxe o face poporului englez, a cărui sensibilitate pentru problemele de religie și credință creștină, este în deobște cunoscută. Poporul englez a desăvârșit prin cuvântul evanghelic al Bibliei opera de creștinare pentru atâtea continente. De aceea, dela Suveran, dela omul de știință și până la cetățeanul englez cel mai modest, de pe masa căruia nu lipsește Biblia, pornesc astăzi simțăminte de adâncă curtuoazie față de Inaltul nostru Patriarh, care reprezintă una din cele mai puternice biserci ortodoxe din răsărit.

La solemnitățile ce s'au desfășurat cu acest prilej, I. P. S. Patriarh i s'a dat locul de frunte, alături de reprezentanții cercurilor bisericești, științifice și politice din Londra.

La serbările centenarului universității londoneze, la care au participat savanți din întreaga lume, Inaltul nostru Patriarh a avut locul de cinste în fruntea cortegiului, dându-se astfel o atențiune deosebită poporului și bisericii noastre ortodoxe.

In discursurile ce s'au rostit cu prilejul diferitelor solemnități, capul bisericii noastre și episcopul de Canterbury, șeful bisericii anglicane, au subliniat relațiile de prietenie dintre cele două popoare, pe baza învățăturilor Mântuitorului.

„Baza solidă de cooperare simultană, de cunoaștere și de înțelegere a celor două popoare — a spus episcopul de Canterbury — este religia creștină“.

In biserica Sf. Sofia, I. P. S. Patriarh dr. Miron, exprimând puternicului popor englez, care ne-a ajutat în vremuri grele, omagiul poporului român, a spus între altele: „Poporul român n'a urmărit și nu urmărește decât pacea și creștineasca prietenie pe care o aduc poporului englez“.

Sunt cuvinte isvorîte din adânca înțelepciune a Inaltului Patriarh care contribue astăzi la strângerea și mai mult a relațiilor noastre de prietenie cu poporul englez. Poporul nostru nu poate decât să se bucure vâzând dragostea și onorurile de mare cinste, cu care poporul englez înconjoară pe veneratuul nostru Patriarh.

Impresionanta primire făcută înaltului chiriarh în capitala Angliei.

Toată presa subliniază primirea impresionantă care a fost rezervată la Londra I. P. S. Patriarh Miron Cristea al României.

La gara Victoria, în timp ce să făceau prezentările, corul intona în latinește „Mulți ani trăiască“, iar o mulțime imensă aclama îndelung pe șeful bisericii române.

*

I. P. S. fiind condus la Westminster Abbey, I. P. S. Patriarhul Miron Cristea a pronunțat o rugăciune în limba română la mormântul soldatului necunoscut, peste care a presărat flori. A fost un moment istoric impresionant, căci pentru întâia oară, limba românească a răsunat la Westminster Abbey.

După aceea, I. P. S. Patriarh s'a înclinat în fața altarului și a mormântului sfântului Eduard confesorul, patronul Angliei. I. P. S. era înconjurat de delegația română și de clerul bisericii.

La terminarea acestei solemnități, șeful bisericii române a fost condus cu multă pompă la palatul arhiepiscopului de Canterbury.

Slulba dela catedrala ortodoxă Sfânta Sofia.

La catedrala ortodoxă Sfânta Sofia, slujba religioasă a fost oficiată de arhimandritul Scriban, părintele Antal și diaconul Găldău, asistați de clerul grec.

*

Răspunzând urării de bun sosit pe care i-a adresat-o clerului ortodox, I. P. Patriarh Miron Cristea a spus:

„Binecuvântez și mă rog lui Dumnezeu pen-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

tru sănătatea Regelui Eduard VIII și pentru marele și gloriosul popor englez, care în vremuri grele ne-a ajutat să ne anjungem ținta, supremă: unitatea națională a tuturor românilor. Poporul român n'a urmărit și nu urmărește decât pacea și creștineasca prietenie. Biserica anglicană ne-a ajutat și a fost singura care a dat sprijin fraților noștri emigrați în Statele-Unite, până ce au putut și ei să aibă bisericile lor. Aduc prietenia creștinească a poporului român și mulțumirea lui pentru ajutorul primit dela puternicul popor britanic. Rog pe bunul Dumnezeu să odihnească în pace sufletele eroilor cari și-au vărsat sângele pentru noi toți“.

*

Episcopul de Fulham a dat la palatul episcopal un dejun în onoarea I. P. S. Patriarh. In cuvântarea pe care a ținut-o cu acest prilej, Episcopul de Fulham a spus între altele:

„Nimeni nu reprezintă printre noi poporul român mai bine decât Sanctiatea Voastră. Prietenia dintre popoarele noastre este un bun prețios pentru pace. Am fost în România și mi-am dat seama de sentimentele calde și de dorința de pace a poporului român“.

La aceste cuvinte, I. P. S. Patriarh al României a răspuns binecuvântând prietenia creștinească între cele două popoare.

*

Londra, 30 (Rador). — Legația României a oferit azi un dejun în onoarea I. P. S. S. Patriarhului Miron.

La dejun au luat parte arhiepiscopul de Canterbury, înalții demnitari ai biserici anglicane, între cari și membrii delegației engleze care au vizitat anul trecut România, mai mulți funcționari superiori ai Foreign Officelui, profesori, oameni politici, scriitori, lordul Dawson Osborne, medicul șef al Curții, general Sir. Frederic Maurice, fost comandant de armată în timpul marelui războiu, lordul Eustace Percy, fost ministru al Educației, actualmente președinte al comisiei Camerei Lorzilor pentru relațiile externe, Sir Reginlad Hoare, ministrul Angliei la București, arhiepiscopul grec Ghermanos, Sir Ștefan Gaselee, membru corespondent al Academiei Române.

Lordul Salisbury a invitat pe I. P. S. Patriarhul Miron la Camera Lorzilor, unde a avut loc un ceai dat în onoarea Sa. La acest ceai, pe lângă un mare număr de lorzi, au luat parte numeroase personalități politice, reprezentanți ai clerului, precum și membrii legației române.

*

I. P. S. Patriarhul Miron a fost primit pretutindeni cu mare ceremonie și pompă. Reprezentantului spiritual al românilor i s'a arătat cea mai mare simpatie.

*

D. Athlestan Reliy, președintele Uniunei bisericilor engleze, a oferit astăseară un dineu în onoarea Patriarhului Miron și a arhiepiscopului de Canterbury.

La dineu au participat ministrul României la Londra, arhiepiscopul de Dublin, mitropolitul Thyatira, precum și numeroase alte personalități.

Slujba relig. dela catedrala grecească: Cuvântarea mitropolitului Thyatirei; Răspunsul I. P. S. Patriarh; Masa dela episcopul Londrei; Toasturile.

I. P. S. Patriarh a luat parte la Sf. Liturghie, care s'a oficiat cu o pompă deosebită în catedrala grecească, Sf. Sofia de aici.

Incă de dimineață arhim. Scriban, pr. Gr. Antal, pr. F. M. Găldău, și cu arhim J. Vivros superiorul catedralei grecești au oifciat slujba utreniei.

La ora 10 I. P. S. Patriarh a sosit însoțit de d-nii C. Laptew, ministrul nostru la Londra, Ch. Simopoulos, ministrul Greciei la Londra, Sir. St. Gaselae membru al Academiei Române, d. Buzdugan și Ciotori, dela legația noastră din Londra, Cauon J. A. Douglas și mai mulți profesori și teologi englezi. In timp ce corul catedralei cânta *„Pre Stăpânul“,* arhiepiscopul și mitropolitul Ghermanos al Thyatirei, împreună cu P. C. arhim. Scriban și ceilalți clerici au eșit întru întâmpinarea I. P. S. Patriarh, cu sf. evanghelie. Mitropolitul Thyatirei a îmbrăcat, apoi, pe I. P. S. Sa cu o frumoasă mantie patriarhală, și s'a început oficierea sf. Liturghii în grecește și românește. A fost o slujbă impresionantă. Clericii noștri, în special, au dat dovadă că pot să oficieze Sf. Liturghie tot așa de ușor în limba greacă, ca și în cea românească și că clerul bisercii Române poate să stea printre fruntașii ortodoxiei de azi.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

După terminarea Sf. Liturghii *mitropolitul Thyatirei* a rostit câteva cuvinte, arătând însemnătatea evenimentului de azi. A adus mulţumită lui Dumnezeu că l-a învrednicit să primească în catedrala de aici pe cel mai reprezentativ dintre patriarhii ortodoxi ai timpurilor noastre, care a înţeles să pecetluiască pentru totdeauna raporturile de strânsă legătură, care au existat nu numai între bisericile noastre, dar chiar şi între naţiunile noastre. Aici pe pământul ospitalier al Angliei, Biserica greacă deserveşte şi interesele românilor, care, fiind prea puţini numericeşte, n'au putut să-şi aibă biserica lor proprie.

*

I. P. S. Patriarh, răspunzând, a arătat că între Biserica română ortodoxă, al cărei şef este, şi Biserica greacă, au existat cele mai strâse legături, nu numai de prietenie, ci şi de doctrină şi organizaţie. In fapt ele n'au fost decât una, cum sunt şi astăzi, din punct de vedere canonic şi dogmatic. Aceasta a făcut posibil schimbul continuu de idei şi de oameni, care au întărit ambele biserici în mod cu totul deosebit. Iar în ceeace priveşte naţiunile noastre, lupta pentru independenţă a naţiunii greceşti s'a început pe teritoriul ţării româneşti, şi continuată şi definitivată de marii oameni de stat ai nobilei naţiuni engleze, al cărui oaspe sunt pentru câteva zile. Dumnezeu a vrut ca tot Anglia să contribue şi la întregirea noastră naţională şi de aceea, eri, făcând o tainică rugăciune la mormântul eroului necunoscut, am rugat pe bunul Dumnezeu să odihnească în pace sufletele tuturor acelora care, prin jertfa lor, au contribuit la unirea tuturor românilor şi la întărirea graniţelor noastre pentru vecii vecilor; iar generaţiei de astăzi rog pe bunul Dumnezeu să-i asigure liniştea deplină pentru înfăptuirea a şi mai folositoare lucruri.

Un popor mic ca al nostru, are întotdeauna nevoe de bunăvoinţa celei mai mari, celei mai nobile, mai culte şi mai puternice naţiuni din lumea întreagă. Şi fiindcă unitatea de putere a vastului imperiu britanic se concentrează în persoana regelui, profit de această sărbătorire ca să rog pe bunul Dumnezeu să facă parte tânărului rege Eduard al VIII-lea de o domnie glorioasă, ilustrând, modestul — istoric şi antic — tron de lemn, pe care l-am văzut eri în Westminster Abbey, prin fapte cât mai mareţe şi mai glorioase spre binele şi progresul imperiului său, precum şi al omenirii întregi; iar credincioşilor bisericii greceşti şi tuturor membrilor coloniei româneşti, rog pe bunul Dumnezeu să vă păstreze deapururea întregi la minte şi la trup, pentru a păstra aprins farul apostoliceştii credinţe a Bisericii ortodoxe în vecii vecilor.

După ce a binecuvântat asistenţa, I. P. S. Patriarh a vizitat Catedrala cu deamănuntul, fiindcă este una din cele mai frumoase catedrale ortodoxe din lume. I. P. S. Sa a admirat mozaicurile catedralei, executate în cel mai curat stil bizantin.

După aceea I. P. S. Patriarh împreună cu întreaga suită, a plecat la Reigate, un orăşel în apropiere de Londra, unde episcopul sufragan al Londrei a oferit o masă. Printre persoanele care au luat parte la această masă, s'au remarcat d. J. Hatford, primarul oraşului, episcopul de Southwark, ministru C. Laptew, d. Ciotori, d-na şi fostul ministru al Angliei la Budapesta, vicarul Londrei, etc.

După masă episcopul Batty, a ridicat paharul, spunând că, deşi vizita I. P. S. Patriarh, n'are nici un substrat politic, totuşi P. S. Sa doreşte să ridice acest prim pahar în sănătatea *M. S. Regelui Carol al II-lea.* (Toată asitenţa a strigat: Mulţi ani trăiască).

După aceia a mulţumit I. P. S. Patriarh pentru ospitalitatea extraordinară, pe care i-a oferit-o în vizita P. S. Sale în Bucureşti şi scuzându-se că P. S. Sa n'are să poată niciodată să-l primească tot aşa de bine, a ridicat paharul în sănătatea I. P. S. Patriarh.

Inaltul Ierarh, răspunzând, a închinat în sănătatea *M. S. Regelui Eduard al VIII-lea* şi i-a dorit o viaţă lungă, spornică şi victorie deplină asupra tuturor acelora care vor să turbure din nou pacea Europei.

A mulţumit P. S. Episcop Batty pentru entuziazta primire ce i-a făcut şi se simte onorat, cu toţii însoţitorii I. P. S. Sale de sentimentele cu adevărat prietenşti şi calde cu care au fost întâmpinaţi dar mai ales în casa unei tât de distinse personalităţi.

D. ministru C. Laptew, a mulţumit P. S. Episcop de Fulhman pentru cuvintele frumoase la adresa poporului român şi I. P. S. Patriarh, pentru osteneala unei astfel de călătorii.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

I. P. S. Patriarh Miron la centenarul universității Londoneze.

I. P. S. Patriarh Miron s'a bucurat de o deosebită atenție, cu prilejul serbărilor centenarului universității londoneze. I. P. S. Patriarhul Miron a mers în fruntea cortegiului de rectori, profesori și delegați ai universităților străine. Locul de frunte ce i s'a oferit șefului spiritual al românilor, este o deosebită cinste care se răsfrânge asupra întregului popor român.

Deasemeni, la Guidhall, I. P. S. Patriarhul Miron a fost obiectul atenției și deferenței tuturor conducătorilor orașului Londra.

I. P. S. Patriarh al României oaspetele episcopului de Lincoln.

Episcopul de Lincoln, care a fost șeful delegației anglicane, anul trecut, la București, a învitat pe I. P. S. Patriarhul Miron la Lincoln. I. P. S. Patriarh a fost oaspetele episcopului de Lincoln timp de două zile.

Duminică, episcopul de Lincoln și superiorul catedralei, înconjurat de cler, au primit pe I. P. S. Patriarh, care a asistat la serviciul divin. Episcopul de Lincoln a rugat pe I. P. S. Patriarh să spună „Crezul", care a acceptat. Astfel, limba română a răsunat pentru prima oară în faimoasa catedrală, unde se slujește de șase veacuri neîntrerupt.

S'a dat apoi o recepție în onoarea Inaltului oaspete, la care au luat parte, în afară de numeroase personalități din regiune, și lordul Liverpool și ministrul Minelor, d. Crookshank.

Vizita I. P. S. Patriarhului în Anglia a produs o deosebită impresie, având un caracter istoric.

Crezul ortodox în catedrala dela Lincoln.

Duminică, 5 Iulie 1936, I. P. Sf. Patriarh Miron a cercetat orașul Lincoln, unde 4 episcopi au oficiat o solemnă liturghie, cu o impunătoare procesiune. Public mult și ales. Era de față ministrul minelor dela Londra și lordul Liverpool. Catedrala e una din cele mai grandioase biserici din Anglia — 140 m. lungime — din veacul XII. Episcopul locului a poftit pe I. P. Sf. Patriarh Miron să rostească „Crezul ortodox al nostru Niceo-Constantinopol", ceeace formează un eveniment istoric, ca într'o catedrală anglicană, episcopească, să se introducă și încă din partea unui Patriarh ortodox *simbolul de credință* al bisericei ortodoxe; iar episcopul însuși să-i ceară a binecuvânta pe părinții săi prezenți și a trimite binecuvântările sale părintești și poporului din eparhie. *Ba la sfârșit episcopul și clericii fruntași au cerut și primit în genunchi binecuvântările Patriarhului nostru cu vădită mângăiere sufletească.* (Vorbirile din această catedrală prezintă un deosebit interes).

*

I. P. Sf. Patriarh Miron a fost primit în ziua de Vineri 3 Iulie, ora 3½, în audiență de M. S. Regele Angliei Eduard al VIII.

Audiența a durat peste 20 minute.

Convorbirea a decurs în limba germană, pe care Regele o vorbește bine. Formalitățile de primire sunt destul de simple, fără protocol spaniol.

A 2-a zi cercurile bisericești din Londra și alții au aflat, că I. P. Sf. nostru Patriarh i-a făcut și lăsat Regelui o plăcută și simpatică impresie. La despărțire i-a dorit o gloriasă domnie pe tronul marilor înaintași și a rugat pe Dumnezeu să-i ușureze greutățile domniei; căci e greu a fi Rege.

Cuvântul I. P. S. Patriarh Miron către poporul englez.

„Times" publică o adresă a I. P. S. Miron, prin care patriarhul român mulțumește și binecuvântează pe Regele Eduard, clerul și poporul britanic, pentru primirea plină de afecție și atât de strălucită ce i s'a făcut cu prilejul vizitei sale în Anglia.

„Sunt fericit, spune patriarhul Miron, între altele, să constat afecția și dragostea frățească întru Cristos, pe care mi-a arătat-o arhiepiscopul de Canterbury, al cărui oaspete am fost. Convorbirile care au fost între noi, precum și cu conducătorii bisericii anglicane, îmi întăresc credința că poporul englez și poporul român au făcut un mare și solid progres.

Am avut cinstea să fiu primit de M. S. Regele Eduard. Am luat apoi parte la sărbătorirea Centenarului Universității din Londra, iar la Cambridge am avut onoarea să fiu întâmpinat de rectorul vestitei universități.

Poporul român nu va uita nici odată puternicul sprijin pe care i l-a dat poporul britanic pentru a-și realiza idealul național, unitatea tuturor românilor în hotarele naturale.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

Mulţumesc pentru cinstea care mi s'a făcut mie, personal, şi care se resfrânge asupra poporului român".

*

Ziarele şi revistele religioase aduc elogii patriarhului Miron.

Revista *„The Tablet"* scrie între altele: „Dintre toţi ierarhii ortodoxi, care au vizitat Anglia dela război încoace, niciunul nu a lăsat o impresie mai adâncă decât lordul bisericii romåne, patriarhul Miron. El este figura cea mai reprezentativă a românilor, iar ţara lui este acum cel mai mare stat ortodox".

*

La gară I. P. S. patriarhul Miron a fost petrecut cu mare cinste. Pe peron se aflau numeroşi episcopi anglicani, reprezentanţii Foreign Oficce-ului, membrii legaţiei române şi un numeros public.

INFORMAŢIUNI

Dela o instalare de preot

Duminică, 17 Maiu, a. c., a avut loc, la biserica „Sf. Treime-Ghencea" din Capitală, instalarea preotului Ioan I. Brăilă, transferat aci, de la parohia Bila-Vlaşca, în locul preotului pensionat Const. Georgescu.

De dimineaţă, s'a oficiat, în sobor, serviciul Sf. Liturghii, de către prea cucernicul părinte protoereu Stoica Ionescu şi preoţii C. Coman, Ioan Brăila, Gh. Paschia şi diaconul Lavru.

După oficierea serviciului divin a urmat instalarea noului preot. Părintele protoereu Stoica Ionescu dă cetire cărţii de preoţie şi apoi, în cuvinte alese, recomandă enoriaşilor pe noul preot, care a fost transferat la această biserică, pentru meritele sale excepţionale, pe ogorul bisericesc.

Au vorbit apoi preoţii: Ouatu şi C. Coman, primul arătându-şi bucuria că la lucrul Domnului vine un nou colaborator, cu o adâncă experienţă; iar al doilea, recomandând cu toată căldura, pe noul preot, întrucât îl cunoaşte de aproape, lucrând mult timp împreună, pe când era la sat.

Tuturor le-a răspuns pr. Ioan Brăilă, legându-se în faţa altarului că va căuta să-şi îndeplinească misiunea aşa cum biserica cere dela păstorii săi. Mulţumeşte Inalt Prea Sfinţitului Patriarh, pentru încrederea pe care i-a acordat-o, luându-l dela un sat, şi aducându-l în Capitala Ţării. Işi dă seama de greutatea slujbei la care este chemat, dar crede că, cu ajutorul lui Dumnezeu, va corespunde încrederii Inalt Prea Sfinţitului Patriarh şi nădejdii pe care enoriaşii o pun în Sfinţia Sa.

Asistent.

TELEGRAME.

Telegrama nr. 13.185 din 26 Mai 1936.

I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, Bucureşti.

Cantorii bisericilor din Bucovina, în adunare extraordinară, aduc prinos de mulţumire şi recunoştinţă înaltului lor binefăcător ocrotitorul bisercii şi slujitorilor săi.

Preşedinte, Onufrei Dobrea,
Cernăuţi.

Telegrama nr. 4096 din 2 Iunie, 1936.

I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea, Bucureşti.

Promoţia Seminarului Nifon 1916 sărbătorind, în prezenţa d-lor epitropi şi profesori, împlinirea a 20 ani dela absolvirea şcoalei, exprimă omagiile sale strălucitului Arhipăstor al bisericii române şi Inalt Efor al acetui seminar.

Şeful Promoţiei, Pr. C. Moise,
Bucureşti.

Telegrama nr. 6650 din 5 Iunie 1936.

Inalt Preasfinţitului Gurie, Chişinău

Mulţumind Inalt Prea Sfinţiei Tale şi membrilor adunării de urările exprimate, trimit tuturor binecuvântările Noastre cu povaţa părintească a se prezenta şi purta în adunările bise-

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro

ricești ca fiii ei și ca frați lipsiți de interese și resentimente politice și de partid și călăuziți numai de binele bisercii — maica bună a tuturor.

Patriarh, MIRON

Telegrama nr. 51 din 2 Iulie, 1936.

I. P. Sf. Patriarh al României.

Congresul alianței universale pentru înfrățirea popoarelor prin biserică ce se ține la Râmnicul-Vâlcea vă asigură de cele mai adânci sentimente creștinești ale membrilor săi și Vă urează mulți și fericiți ani de păstorie rodnică pentru ca să vedeți într'o zi pacea creștină stabilită statornic în suflete și între popoare.

Președinte activ, VARTOLOMEU
Episcopul Râmnicului Noul-Severin

Telegama nr. 244 din 11 Iunie 1936.

Sanctităţii Sale Patriarhul Miron Cristea.

Preoții și cântăreții protoieriei I Dâmbovița, întruniți pentru a pune baza corului clerului Dâmbovițean, își îndreaptă gândul către Stăpânul lor: Marele îndrumător, cu alese sentimente de supunere și ascultare.

Protopop, Alex. Popescu.

Se vor redeschide bisericile din Rusia Sovietică.

Moscova, 21 (Rador). — Corespondentul agenției Havas transmite:

Clopotele bisericilor vor suna din nou în Rusia?

Guvernul central din Moscova a trimis o comisiune care să inspecteze bisericile din câteva orașe mai mari ale Rusiei Sovietice. Comisiunea este acum în turneu de inspecție. Ea culege informații în special asupra nevoilor acestor biserici, spre a le înlesni în viitorul apropiat exercitarea cultului.

In unele regiuni, comisiunea a examinat împreună cu persoanele bisericești responsabile, autorizarea clopotelor. S'a propus chiar deschiderea unor credite pentru repararea lor.

Se știe că cea mai mare parte din clopotele bisericilor au fost topite sau nimicte în timpul războiului civil.

SUMAR:

Biserica ortodoxă română în serviciul Ortodoxismului ecumenic. Caracterul istoric al vizitei I. P. S. Patriarh Miron în Anglia . . . . *Consilier*
Imperativul solidarității naționale. Cuvântul I. P. S. Patriarh rostit la adunarea ligii antirevizioniste . *Cronicar*
Mor bătrânii, versuri de . . . . . *G. Bălteanu Invățător*
Parohiile vacante: 1 Iunie 1935 - 1 Iunie 1936 . . . . *Redacția*
Culturale: Cercurile pastorale în Teleorman . . . . *Protoereu Metodie Popescu*

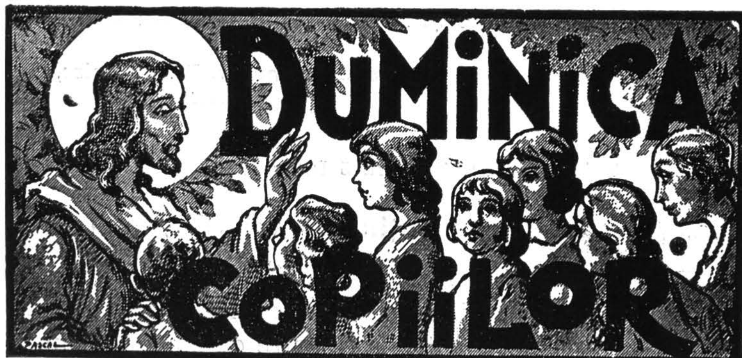
CRONICA INTERNĂ

O vizită canonică la Ceptura . . .
Sfințirea Bisericii din comuna Margareta-Teleorman . . . .
Vizite canonice . . . .

CRONICA EXTERNĂ

Vizita I. P. S. Patriarh Miron Cristea la Londra . . . .

INFORMAȚIUNI

REVISTĂ DE EDUCAȚIE RELIGIOASĂ-MORALĂ PENTRU COPII
REDACȚIA: SF. ARHIEPISCOPIE A BUCUREȘTILOR, SECȚIA CULTURALĂ.
ADMINISTRAȚIA: SECȚIA ECONOMICĂ.
ABONAMENTUL 50 LEI ANUAL

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI. — BUCUREȘTI. — C. 596.

https://biblioteca-digitala.ro / https://bibsinod.ro